

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Excusatio Neminis aduersus Nullum Lipsensem

Ferrarius, Johannes

[Leipzig], [1519]

VD16 E 883

[Text]

urn:nbn:de:hbz:466:1-32645

Diffusioribus tecū egissem, suavis. Nulle nisi mihi frater esses, & is qui non tam Sophistarū: quā Acaes mie tue partes tuearis, cui quātū tribuā, Excusatio nostra inditio erit. Rubiū interim meū / pro morib9 suis raptim laudavi / citra tñ vllam pompā ac suspitionē nō potui beluā p̄terire / cū vbiubi sese ingerat / dignū anila quod pueri luto insectarentur / nam mihi haec tenus aliquid fuit / iā vero nec Nemo nec Nullus est / credo statim futurum nihil, adeo Alibi simul & Nigri feram dilaniant. Vale.

Nemo sp̄ displicet.

Nec in hoc mea me opinio fefellit / vt qui Nemo sūt, nulq; tamē nō displiceā, ceteris oīa licent / vnus Nemo est qui cū canibus etiā in puteo congregi passim cogitur, cunctis adeo molestus est / vt si musitauerit semel / iā celū ruere / iā extrem9 mūdi dies imminere

Sophiste hominū pestis.

credet, & quo summatim dicam / solus Nemo est / qui pessime sp̄ audit. Nuper enī Sophistas infelix hominū genus & præcipuam pestem / modis / nō tamen omnibus / depinxi / bonē Iupiter / quot tragedie in me excitant. Ego (vt me dij bene amēt) mille crabrones etiā nudus irritare mallem / quā hoc (licet imbelles) Sophistas rū examen / quod infelicis commoueris / quā Camerinam quā libet olentem, tot habent defensores / in eodē luto coherentes / id quod facile inditio erit Nullus Lipsensis, frater quidem meus vt ipse appellat / quē equiore animo ego quoq; paterer / si non Sophistas tueret. A quorū amicitia tantū absum / quātū ipsi ab oī cruditione. Accipio tamē Nullū q̄ antuluscunq; est / hac spe / ne des inceptis Sophistarū partes subiturus infelicissime prodar, facessant qui hoc nomen vnquā amarint / dum aliud mihi cū Nullo super est / quod commentemur solet enim vt pleriq; male feriat fratres

Alium reprehendere obuiū est.

obrectationis malum / adeo in me torquere / vt vel ipsa obrectatio vel m̄ ei9 videri haud obscure possem. Tāti est præcedētis tergo manticā spectare. vt facillime in alio reprehenderis / quod tu ipse semper committis. Ego semel fortassis in Sophistas / & aliq̄ hominū monstra iocatus. idq; modestius longe quā meruissent,

Vtilitigatores studiorum.

& mox celū terramq; miscere dicor. vt qui omnia fregerim / aut Phetontis currū / incenso mūdo obduxerim. At cū utilitigatores studiorū hoc est / Sophistarū præcones / in eruditissimū quenc; ex nostris passim inuehebant lacerebant / & nihil nō mentiendo ausdebant / tunc bene erat / omnia inter Christianos sibi cōstare visa sunt modo Vuittebergeñ. pessime audirent solus Nemo quam primū musitare cepit / & obiectū scelus diluere. oīa turbat. oibus displicet / ceteri quicquid pedunt / thus ac balsamomū sapit. vn9

Immodice calumniæ i Vuitenberg.

Nemo infelici ouo gemit9 semper olet / semper fetet. Vt tñ ingenuē fatear / nunq; mihi mordax ille stylus placuit / a quo tantum semper abfui / quantum ipse a Christiana pietate abest, sed ob immodicas calumnias quibus studiū nostrū yltra citraq; iactabat /

Id quod & pueri & senes norint non potui ex aliqua saltē pte/im
pudentissimos nebulones non repellere / nam iniurias ferre didi
ci contumelias nō adeo. Quis enī tot sycophantas vnus cantiles
ne artifices / quis tot scurras tandē ferret / quibus omnis cura fu
it / optimū quēq; ledere / quid enī impudentius Rubio / qd insul
sius eo qui ad stomachum suum (licet a prora vsq; ad puppim vt
dicitur rei non interfuerit) hunc damnati illum male audire / a so
phistis puto / inepit taceo reliquas nenas quib; bona orbis pars
infecta / idq; lris cū palam / tum clanculum / dispersis ac concionis
bus multis vt soli Vuitenberg. iocus fere essent / quo pueri collu
dunt. Istos tuos compecones mi Nulle / cur non primum cohibes
bas / cur tot pestes non amoluebaris / vt Christiana charitas ex
nulla nō parte sibi cōstetisset / tuis omnia licent / modo facta sint.
nec mūdus forte apud te in maligno posse / detrahant oēs / lace
rent. inuidia hac atq; illac effluant / pudorē ex confesso . pstituant
oīa bene habent. Infelix Nemo / si irruentē hostem quamuis mo
dicū respexerit / mox inter sacrū et saxū periclitatur. sed vter min
peccat / is qui vel inuitū nō tantū laceffit / quā obruit / an qui nō
suo cōsulens obtrectatiōis aliqd repellit / scripserunt tui iamdus
dū / debachati sunt vt libere / ita impudēter. qd tū expectabam
nos (& id tam egre vt nihil supra) cupidi in quem nā modū / tot
nenie / tot mōstra inuectiuarū . pcessura essent / nec dū finis ad fore
vsus est eatenus nugarū cōsultū . mi cētones cōsarciebanē. & nisi
breui restitissimū crediderim fore vt oīs existimatio lras sil cū
noie de nobis interisset. Conferamus igit bilis summā. tui in nos
primo grassant. dijudicat p stomacho / censent / obtrectāt / & hęc
oīa ferenda / si modū aut minima saltē scintilla hūani cordis inter
luxisset / hic neq; cellū neq; terrā imploras Ego cū hostem vi co
gentē semel respicio / iā inuidie lerna dicor / cum nihil non ausim /
qui Christiane charitatis vinculum teneo bipenni / non secus ac
Hercules nodum apud Gordium / dissecō / multi tamen scriptura
rū modij / congerunt. cū & ipse Nulli meo pleraq; obrendere pos
sim / vt qui in alterius oculo Atomū epicureū videat / in suo aut
nec magnā siluam. sed nolo in re tam nihili / scripturas ad seria nas
tas / contaminari . sufficiat me Nemminē esse / & fratrem meum
Nullū / quales haecenus fuim / et citra cōtrouersā mansuri cōtēs
damus verbis (quāq; id quoq; satis pntiosum) animi aut incor
rupti & christiano digni perdurent. Proinde miror qdnā in mētē
Nulli venerit / vt cū ego de sophistis quibusdam iuuenum sugilla
torib; dixissem / ipse totā Academiā Lipsicā studiorū parentē con
taminari suspicaf. adeo / quo Principis etiam authoritatem subles
uem. quod mirū est quā ego non credam. Putas mi Nulle clariss.
principem tot rebus occupato / tantillū ocij vnū fore / vt hīs no
stris ineptijs ac nugacissimis nugis vel minimū temporis colloca
rit. animū ue adiecerit / q̄s pueri adeo rident vt nullas horas inutis
lius perdidisse querantur / quā quas istiusmodi sorophis insump
serint. De Academiā forte pluribus agendū. non quod difficile vi
deat hoc tū rhetē deuitare. sed qd Talpa cecior / nō vides tuo te

Rubius.

Ceteri li
bere des
trahunt.

Nugarū
centones

Nodus
Herculis.

Atomus
Epicure

Princeps
clariss.
nās nū
gas nō cu
rat.

A ij

gladio confodivolve interim ac reolve librū nihil inuenies / quo
 Academia Lipsensem / aut deprimam aut tollā / nisi tu eam suspen
 ctam reddere velis. Ego proinde atq; vnicā lřarū parentē / ac stu
 diorū aq; lū semp colui / semp osculatus sum / quare absit vt tam
 laudatā Academia ipse vellicare velim / quā non minus lřas / quā
 optimas vtutes sp̄ euexit. Viuat ergo cū prudentissimis viris qui
 bus recta adeo cordi sunt vt quibus maxie. Ipse nihil minus timu
 erim quā fore / qui scripta illa nostra Academie sue obesse vel con
 sectura assequi possint. nisi mēbro leso / toti corpori vuln? cōtinuo
 ascribat. Idq; esto / nolueris mi frater nihil aberit quin ego ean
 dem iniuriā quā tu / modis oibus ac longe prius deplorare debes
 am. quāta enī vota hoīes Academie nostre nō truiualitū celebres
 sint affecti / ille ignorat qui nihil nouit. Quorsum ergo dixeris tu
 um dūtaxat Gymnasiū sigillatum / quū meum id conuicia tuis
 passum iam dudū cōstet. sed maneant per nos Academie incōcus
 se / cantet / amat quod quisq; / dū ad vnus eiusq; incōmodi mēbri
 tabem / nō statim corpus totum labefactari oporteat. vtq; discas
 quos ego sophistes appellare soleam / nō enim vt veteres / nobis
 les clarissimosq; Rhetores tum philosophos vberime enuncians
 tes s̄phistas dixerūt de quib? Flautus Philostratus. ij. libros eleg
 gantissime scripsit. sed quos nostra etas vtinam non tam obuius
 videt? qui verbis dūtaxat calūniant / ac decipiūt / oīs eruditōis
 (vt apud Platonē est) corruptores / operosissimā porro operam
 impendunt / quo surgentes lřas si nō auferre / tū impedire queāt.
 hinc est / vt qui cultissimis Poetis quamlibet partū inuigilarit mas
 le feriatas dicatur. Et quantus (me Iesu) impostor impudentissi
 me criminatur / recta docēdo / qui p̄ trāuersū digitū / A magistra
 li / per questōes & habitū (vt ipi vocāt) modo aberrat. At quod
 oim intollerabilissimū / diuinis se imiscere volūt. vt q̄qd ipi som
 niarint / quicquid emētiti traduxerit ceu Iouis cōsiliarij sint / ratū
 ac Catholicū odorant. vnde si θεολογωτατος quispiā theolog? /
 antiqs scriptorib? & his p̄is adiutos / scripturas argutius quā fra
 tercū? q̄libet indoctus et vulgaris alicui enodauerit. soli sophisti
 sunt. qui celū terrāq; miscēt / Hereticū dānant. cū nec plane sciāt
 qd nā Heretic? sit. qd inter albū atq; nigrū distet. digni q̄ publicē
 virgis cū Rubio suo. ex toto orbe pellerent. quos ipse tam inuisos
 habeo / quā ipi multis nocent. tenes credo q̄ mihi sophiste dicāt /
 Proinde p̄ Academia tuā istiusmodi reperire nō est q̄ iures / audiunt
 ipse q̄ garrirēt / cōem christianorū postē. ex poetis vbiubi internal
 centib? / tū grecanic? lřis oboriri. moxq; fore vt theologia sit casu
 ra quā nostri grecis / simul & Hebreis lřis adiuti interpretari velint
 Ac totā ire summā in Vuittenbergenses. torquebāt. qui istanc ana
 gyrim cōmoueant / & nihil nō ausint. Tū qd? plerisq; cōstat / in
 tulit q̄ sp̄iā satius esse omneis nri ceu puluis iam olim dispergerēt.
 quā tot mala in totū orbē diffunderēt. Hęc sunt virulenta tela q̄
 b? soli Vuittebegn. excipiūt. qui vt nihil docent nisi qd eruditiss
 mū sit / ita a plerisq; inhūaniter deferunt. Et hmōi mastigas ego
 non appellem? porro qd aliud phibere conāt / q̄ lřatissimas lřas

Acade
 mia lip
 sens. stu
 diorū pa
 rens.

Vuitten
 berg. pris
 us iniuria
 affecti.

Rhetores
 olim so
 phiste.
 Philo
 stratus.
 Sophis
 te apud
 nos homi
 num pess
 tis.

Sophiste
 Iouis con
 siliarij.
 Sophiste
 de sacris
 iudicare.
 volunt.

Sophiste
 linguas
 abhorret.

q̄ christianiſſimū: vſq; ad ſacra redeā / qd̄ audiuiſti n̄ſos vlla ex
 pre affirmare / qd̄ nō certē ſcripturarū authorib⁹ pbatū habuerit
 Adde pios vere et catholicos ſcriptores / cū qb⁹ balbutire / malē /
 quā cū mltis ſomniatorib⁹ . theolog⁹ eſſe. vñ ergo hodie deſtāt
 q̄ euāgelii docēt / q̄ chriſtū predicāt / q̄ in errores mltos excādeſ
 cunt. Quis ille furor / Paulū vnicū ſcripturarū interpretē ſcabioſis
 ſophiſtis l̄rarū corruptoribus poſthaberi. Noſtri publice docent
 ſcribūt / nihil ſub ymbra molunt. cur nō adſunt quibus diſplicēt
 & errata oſtendūt cū doceri velint & a puero rē chriſtianā p̄cipe
 re / modo taceant ſophiſte. Taceant peripatetici Theologiſtes a
 quibus tantū abeſt vt moneri velint / quātū ip̄i a veritate abſūt.
 noſtri euāgelii docent / & male audiunt. veritas enim vt in pro
 uerbio eſt / odiū parit. Emuli autē & viti litigatores / qd̄ aliud ha
 bent q̄ ſomniatorū quorundā ſomnia / & mirū eſt quantum vel
 mordic⁹ ſibi adſcribāt / partim iudicia ſcripturarū / partim celli ſe
 crea corripientes / perinde ac Loui aliquandiu aſſederit ſimmiftes
 Hic qua / ſciāt quidnā fieri oporteat / & dū nihil agūt p̄ter ſuū ne
 gotiū / oibus placēt. oia bñ hñt. nimirū inter ſuos tuti vbi mali ſup
 mutū ſcabūt / Vuitenberg. ſi parū extra aleā & vulgi opinione
 rapiant / fabula ſunt. cū emulis nō ſapiat / quod preterea om̄ib⁹
 Sed tales forte inter tuos eſſe haud cito credideris / audi tandē / &
 proculdubio rē adamuſſim cognosces. volo ipſe (q̄n̄cūq; poſtula
 ris) ſingulos noiare / & ſuis colorib⁹ deliniare / quos adeo noui /
 ſā nūc pretermitto / ne irritare me quēq; velle percipias. Adde / q̄
 haud olim mihi l̄re oſtenſe ſunt quib⁹ excuſar ſe quidā ac temerita
 tis veniā poſtulat. cū longe mitius ſcripſerit / quā ſibi argumentū
 a tuis ſuppoſitū eſſet. I nūc mi Nulle demirare qd̄ mihi in mentē
 venerit / q̄n̄ a tuis tot ſcurras ſubornatos dixerim cū certius ſit ni
 hil / & tibi p̄uadebo olim vbi nutu ſaltē exoptaris. Quorū atq;
 tinet me in vno mendacē conuiciā / quando tu ex nulla parte tibi
 conſtes / adeo ineptis / vt cū ego ſophiſtarū quorūdā negotiū agi
 vellē / tu Academiā totā cōuelli / prater omnē cōiecturā mētiris.
 Neq; tuos mō Antiphophiſtas / ſed qualeſcunq; veritatis ac l̄rarū
 hoſtes taxauit / deſine ergo ad tuū ſtomachū traducere quā libere
 ſcripra ſunt / quod ſi magnū duxeris tuos homines vtiq; notas
 re / Idem iuris & mihi imploro. vt tui nec meos lacerent / depon
 tu pharetrā / & ego nihil ſigā. nihilq; retaliabo. Aut ſi ratā patiens
 tiā velis qua Socrates fuiſſe prædicat / cur eā non oſtendis? cur mi
 hi obijcis / quod tutu non ſeruas? ego immiſſa ſpicula / retorſi / tu
 noua moliris / cui iam tacuiſſe ſatius eſtimas? hunc Antiphophōs
 ta ſi potueris deuica. Vnū tñ eſt quod ſine maximo riſu videre nō
 licuit / quādo quidē cauſaris / in hoc Rubicūdū Rubiū a tuis haud
 potuiſſe coh̄beri / quod nugas illas Bibliopola per ſexcentas ho
 minū manus diſperſerit. cū tantū abſit ne quiſq; monſtrum detis
 neat vt hodie quōq; ineptire non deſinat. Credebā perpol Rubi
 um meū monitū tandē reſtitutū iri / ſed Mandrabuli moreres ſuc
 cedidit / hoc eſt magis magiſq; deſipit. Nuper enī latina quanq; peſ
 ſime / ſcribebat. nūc Rhythmos mito peiores miſer ineptit. adeo tñ
 A iij

Vuitenberg. ſem
 per ſcrips
 turis ad
 herent.
 Nri pu
 blice dos
 cent.
 Peripate
 tici Theo
 logiſtes.
 Vilitiga
 tores.

Emuls
 nihil ſas
 pit.
 Qui ap̄
 Lipſen.
 emuli.

Quos ſos
 phiſtes ta
 rauimus.
 Socratis
 paciētia.

Rubi⁹ ſp
 maḡ deſ
 ſipit.
 Rubeus
 nunc.

Rhythmos ros tat. omnia turbare nitit. dignus nebulo qui publicis virginis excipere tur. Disperia si non saniore homine iam olim credidilem / & mis- nus Hellebori egentem. facit enim stulta sua ignorantia / vt nullius cere- bri aial videri possit. qm nec Teutonicu sermonis pueris & tons-

Rubius teutonice ignorat. Rubi⁹ ab anu Rhyth⁹ dicitur. Rubi⁹ dicitur Rhythmicu hoc est mimis notu artificiu scire velles / ad nos pperasles / vbi vetula anus e & haec nonagenaria valde repu- erascens sed te longe sapientissima quae hanc Rhythmoru ratione citi⁹ dicto / ad vnguē tradidisset / tm tibi faueo / tm cōdoleo / et ad

Rubi⁹ in precepto res scribit huc Neminem tuū nō audis? bene habet transi ergo quocunq; ego faciā tibi / qd ille Asello apd Horatiū quē dū precipitio inhiā te / nō semel retraxisset randē in rupes non audientē precipitauit.

Quis te Cacdeomō impulit / vt in preceptores ipissime scriberes. qd mihi argumento est nō dū alicubi te p motū / mala nepe auis- dicitur solet que suū ipsa nidū defedat. Proinde quid putas nrīs ob sus- turū si te qualem cūq; honore aliquo / pro sua hūanitate dignatū

In mag⁹ nis edib⁹ stult⁹ ali⁹ quis. sunt / cū in magnis plerūq; edibus stultus inter reliquā familiam enut⁹ri soleat. Maximilian⁹ oli / dū hoēm quēdā min⁹ dignū & precario adductū coronatur⁹ esset et a pilijs pstituti / interclama-

Maximi⁹ liani face⁹ tū dicitur. rent / indignū esse nebulonē lauro. respōdit / multoties se tū arboris perdidisse Immo Christus ex oī populo. xij. apostolos se legit. inter hos quoc; tam paucos inuenit / qui traderet pēssimū dñm ac magistrū. vide ergo qd stulte ac incaute Vuittenbergenis stu-

Christus Iudam fo- uit. dij te discipulū asseras / quod si est. nihil phibet te p iurū esse / et ho minē oī nebuloni vaniore / nec dignū qui vnq; honestus habearis cū iusurandū q. Academie nostre fecisti sine oī causa rumpis / ac

Rubi⁹ p iurus. impiissime peieras in quod ab Ethnicis aniaduersū ē / maxiam q. dē pena nec a christianis ptermittendū. Inūc / Rubicunde Rubi & periurū deuita a quo tm abest qd te purges / quātū ipse im-

Rubius peierauit. pijissime peierasti. inter mltos quesitū ē / an deterius sit & pcepto- res ledere / quā parentes / tu vt video neutris parcis / idq; adeo vt parricidā agas. qui aniorū parentes hoc est preceptores iugulas

Rubius parricida sed hec alias tractabimus. Ad Nullū meū reuertor mitiore fratre cui⁹ ira tolerabilior est. ga hoc quoq; mōstrū abhorret / & ceu ab ortiā beluā fugit. ceterū importunus ē opido / causam nestram in totā Academiā torquens / obijcit munera impudat exhibitionem hospitalē / puto a suis factā / rem digniorem quā vt nostris nugis inseri debeat / & nescio quot pedib⁹ ex aduerso stemus isthoc q. p- bara Nullas possit / haud videt / nisi optima docere sit aduersum

Acadē⁹ mia Lip⁹ fen. līarū domicilij stare / absit rudis illa vix rusticis ferenda suspitio. Academie sue nūq; nō gratificari studebim⁹. que haud sec⁹ sese ostendit / quam integerrimā & virtutū et līarū domiciliū vbiq; decet / recte de q; uis meriti / sed sophistis illis studiorū hostib⁹ nō est quod retalie- mus / cū nihil cōtulerint. ad id / licet fecerint / hoc tm mūeris nullū

Sophist⁹ nihil de⁹ bemus. mihi mun⁹ censef. quod sub dōle datur. nā peior est oī hoste qui se amicu fingit altera manu panē porrigens / altera lapidē cclans.

valeat itaq; suspitio illa plusq; crudelis. qua optimatibus tuis de
trahis & nobis voluntatem saltē rectā auferre conaris. siis farine
est eruditionis similtas / qn̄ tuos solū Aristotelē / nostros vero ig
noro quot cōmentarios mordic⁹ tenere obgannis. in hanc partem
vnū est quod dico. Tantilli scilicet esse nobis vel scotū vel Tho
mam vt fere vtriusq; nomen cū auditorib⁹ interierit. adeo nec ho
die inuenit qui vel tacitus ex his magis profiteat quicq; / vtq; in
genue fatear / dispersā / si non omneis sophistas cū istis suis nugis
uendulis cōmentatoribus / in mediū Pontū relegatos velim / ne
iuuenē ammodo perderent vllū Platonē nihilominus quod Aris
totele in diuinariū cognitione prefers / impendio fratrem agis &
mei simillimū / mō sciam / Naturales philosophia (vt dicunt an
christiani simus. Nā si christo addicti quod dubio procul responde
bis? cur Aristotele horas vite tantopere collocamus / & Platonē
longe cōmodissimū negligimus? Hic recta incedit ille per trans
uerlū semper agit. Quorsum attinet solū christianā institutionem
obliquius ingredi quā ceteras artes. Rideretur agricola si artis sue
initiu a marina nauigatiōe postularer. nos christiani omnīū maxi
me & non sine damno deliramus nec vllā erudiendi rationē has
bemus / dū nugas oēs. quāto minus in nostrā vitā attinent tanto
citius perdiscendas proponim⁹ & sei me adoram⁹. nec ob id Pla
tonē extollo / vt Aristotelē nobilissimū peripateticū damnare ve
lim. nobis imputandū / vbi non recta docem⁹. qui malis vltro oc
curantes / quicquid natura optimū est / in abusum traducim⁹. Sic
studiu meū laudare soleo nec tuū ob id cōtēno nisi confestim om
nes post se contempserit qui vnū laudat. Floreat Academia tua /
quod nemo negare pōt / floreat mea / vtriq; sit quod literatissimū
habere debeat / modo sophiste sua agant. q̄s tantū extra hanc aleā
pono. vt nihil ad Academiam pertinere / constanter affirmem. In
hoc autē q; etatē prefers / per me liberū est / etiā in Euādri tempus
Gymnasiū reicere / nec multū nobis ob id decreset / qui recentio
res habemur / nisi eruditione idcirco inferiores putes / quod te as
firmare haud crediderim / cū & discipulus multoties preceptorē
vel viuum longo interuallo post se relinquit. quod si vetera vsq;
adeo cordi sunt. diuidamus bona / accipe tu matrem nouagenari
am / mihi filia placet. sed isthec nihil ad Bachum. Cantet amat q;
quicq;. Nemo recensuit / suo more.

Interest.
Scor⁹.

Vtinam
sophiste
oēs reles
gati Plas
to Aristo
teli preses
rendus.

Christias
no homis
ni Plato
vtillior.

Soli Chri
stiani pes
sime insti
tuuntur.

Sophiste
nihil ad
Academi
am.

